

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Conclusio superiorum. Deum non animam tantum, sed corpus etiam
hominis immortale fecisse. Colloq. LXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

tium etiã illud carnis sit vt gulæ, & luxuriæ, iam insigniter animam suã infamant, & corpus aded ipsum co- inquinant: etsi de quolibet peccato mortali illud intelligi iuxta possit, nunquam vt non corpus & animam suam æternæ ignominia cruciati- busq; obstringant. Verũ satis isthæc opinor sunt, nunc illud consideran- dum venit, vt postquam corporis ex- cellentiam, quæ primus articulus e- rat augustissimi istius matrimonij spiritualẽ naturam inter & corpo- ralem: quo deinde facilius conclusi- onem hanc assuere possimus, quam nos secundam feceramus, immorta- le illud nimirum posse existimari.

*Concluditur idem quod supra; Deum
nõ animam modo, sed & corpus im-
mortale creauisse.*

COLLOQVIUM LXVII.

THEO. **Q**uod Stendimus hæctenus Deũ ex- actissimè primi matrimonij articuli rationẽ adhibuisse, dum nimirũ in animæ cum corpore coniunctione, insignem pulchritu- dinem vtrique contulit, & conue- nien-

nientiam partium excellentissimā
 usurpavit. Iam & illud facilè omni-
 nò colligi potest, non minorem eū
 diligentiam (vt ita dicam) in secūdo
 adhibuisse, qui de ætatū conformi-
 tate est; nā cum animæ nobilissimæ
 & diuinis ornamentis condecoratæ,
 corpus pulcherrimum absolutissi-
 mumque coniunxisset, non minus o-
 portebat animæ immortalī corpus
 immortale associare, alias enim pro-
 portionis ratio habita planè nulla
 fuisset, quæ teste Arist. inter corru-
 ptibile, & incorruptibile, inter fini-
 tū & infinitum seruari omninò non
 potest. Vnde anima etiā protoplas-
 ti, corpore mortali & caduco copu-
 lata, in perpetuo timore angustiaq;
 fuisset, innocētē se vidēs ac nihilo-
 minus sepulchro inclusam, nunquā
 non mortē præstolanti operientiq;
 Porro indecorū etiā fuisset hominis
 corpus mortale esse, cū sapientissim⁹
 ille & omnipotēs artifex Deus plu-
 ribus formis longè quam homo vi-
 lioribus corpus immortale contu-
 lisset: nā & corpora cælestia mortis
 legibus non subiacent, & nihilomi-

*Arist. 10.
 Met. c. 13
 8. Phys.
 c. 2. l. 1. de
 celo c. 6.
 & 7.*

*Arist. 1.
 cal. c. 2. l.
 2. c. 1. &
 6. S. Aug.
 de ci c. 3.
 l. 8. c. 6.
 & 16. l.
 21. c. 26.*

S. Thom.
1. p. q. 10.
a. 3. de
potentia
q. 6. a. 6.

nus formam nimirum ab anima rationali habent differentem. quin & nonnulli lapides ac metalla immortalitatis istud privilegium consecuta sunt, quippe cum aurum, argentum, adamas, & sexcenta alia similia corpora domari corrumpique non possint, & nisi singulari artificio & violentia adhibita non cedat, ipsique quodammodo morti, id est corruptioni, illudant atque insultent. Quod si illud etiam verum est (verum aut omnino esse debet quod tot Historici naturales asseuerant) cornicem quadraginta sex & octingentos annos viuere, ceruicem ad 384. aetatem producere, Phoenicem ipsos 1278. in terris agere, dubitandum reuera non est, Deum non minus corporis perpetuitate hominem reliquas bestias excellere voluisse, quam in ceteris privilegijs quae hactenus percensuimus, cum praesertim & illud indubitatum sit Principem eum Vniuersi si constitutum fuisse, alias enim Theophrasti illa querimonia plausibilis forte videretur, quam instituit, quod natura longiorem vitam Cornici
 [quam

Cic. Tus.
 3.

quam homini fuerit elargita. Et quamuis tanti nobis aut Historico-
rum aut Poetarum fides esse non de-
beat, æquè ut ijs ac Euangelio cre-
dere velimus, quæ de bestiarum se-
necta ad posteritatis memoriam
transmiserunt, experientiam tamè
repudiare non possumus, quæ diser-
tè & manifestè docet, non modò be-
stias sed plantas etiam reperiri, quæ
longissimo durationis aut vitæ suæ
spatio proximè ad immortalitatem
accedere videantur. Nam quid ego
nunc de Palma & Cypressso dicam,
quas integra sæcula superesse, ac vi-
ctitare constat? Quid de Ceruo illo
plus centum annis post mortem A-
lexandri capto, cuius collo ipse Rex
cum viueret torquem ex auro in-
iecerat, apparentem illam iam tum
adhuc, & nonnisi leuiter ex carne
ac pelle quæ succreuerat promican-
tem? Iam de Cornice ac Coruis res
extra controuersiam est diuturno
admodum longoque admodum tē-
pore vitam illos proferre. Maneat
ergo pulcherrimæ huius proportio-
nis humanæ Deum studiosissimum

*Plin. l. 7.
c. 33.*

fuisse, animãq; multò quã venustissimam & immortalẽ corpori è qualitibus similibus conflato & coagmentato copulauisse, corpusque humanum immortalitate dotauisse.

Quenam protoplasti & arboris vita fuerit immortalitas.

COLLOQVIVM LXVIII.

PHIL.

Arist. de celo c. 12.

l. 1. de ortu et int.

c. 4. l. 2.

VERVM quid tu nuuc Aristotele nostro facias, qui in hac opinione est, nihil non quod è contrarijs compactum sit, morti esse obnoxium? planè itaque scire velim, vtrum hæc immortalitas parentum nostrorum à natura fuerit, an verò aliundè fortè profecta. TH. Certè si digressio hæc & aberratio quã propter corporis animæque excellentiã à proposito nostro delegeramus, nihil me fallit, admodũ fuisse scio cũ dicerẽ, corpus hominis natura sua mortalitate præditũ fuisse, ob eã nimirũ causam quã tu allegabas, Creatoris autem beneficio illud consecutum vt immortale efficeretur: quo etiã sine vitæ arborẽ produxit, cuius hæc naturalis vis est, corporis defectus emendare, & iaiã collabaf-

cen-